

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до статті 430 Цивільного кодексу України (щодо унеможливлення зловживання стосовно об'єктів інтелектуальної власності, створених державним коштом)
реєстр. № 3462 від 22 жовтня 2013 року**

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики на засіданні 17 квітня 2014 року (протокол № 22) розглянув проект Закону про внесення змін до статті 430 Цивільного кодексу України (щодо унеможливлення зловживання стосовно об'єктів інтелектуальної власності, створених державним коштом), реєстр. № 3462 від 22 жовтня 2013 року (далі – Законопроект), поданий народним депутатом України Фельдманом О.Б.

Згідно із пояснювальною запискою Законопроект спрямований на забезпечення безперервного використання державними органами об'єктів інтелектуальної власності, створених за їх замовленням.

Пропонується доповнити частину другу статті 430 Цивільного кодексу України, яка регулює питання права інтелектуальної власності на об'єкт, створений за замовленням, абзацами другим і третім такого змісту:

«Якщо за договором майнові права інтелектуальної власності на об'єкт, створений за замовленням органу державної влади або суб'єкта господарювання, який знаходиться у сфері його управління, належать творцеві, замовник має право використовувати цей об'єкт для власних потреб на умовах безоплатної невиключної ліцензії протягом строку дії майнового права інтелектуальної власності.

Якщо майнові права інтелектуальної власності на об'єкт, створений за замовленням органу державної влади або суб'єкта господарювання, який знаходиться у сфері його управління, належать творцеві цього об'єкта та замовникові спільно, замовник має право надати безоплатну невиключну ліцензію на використання такого об'єкту для державних потреб, повідомивши про це творця».

Законопроект викликає наступні зауваження.

Відповідно до чинної редакції частини другої статті 430 Цивільного кодексу України майнові права інтелектуальної власності на об'єкт,

створений за замовленням, належать творцеві цього об'єкта та замовникові спільно, якщо інше не встановлено договором.

Статтею 1107 Цивільного кодексу України визначено, що розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності здійснюється на підставі таких договорів:

- 1) ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності;
- 2) ліцензійний договір;
- 3) договір про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності;
- 4) договір про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності;
- 5) інший договір щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності.

Відповідно до частини першої статті 1108 Цивільного кодексу України особа, яка має виключне право дозволяти використання об'єкта права інтелектуальної власності (ліцензіар), може надати іншій особі (ліцензіату) письмове повноваження, яке надає їй право на використання цього об'єкта в певній обмеженій сфері (ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності).

Ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності може бути виключною, одиничною, невиключною, а також іншого виду, що не суперечить закону (частина третя статті 1108 Цивільного кодексу України).

Отже, визначення у законі конкретного виду ліцензії, яка видається у випадку, якщо об'єкт інтелектуальної власності створюється за замовленням, суттєво обмежує права творця цього об'єкта у розпорядженні результатами власної інтелектуальної діяльності.

У випадку ж, якщо майнові права інтелектуальної власності на об'єкт, створений за замовленням органу державної влади або суб'єкта господарювання, який знаходиться у сфері його управління, належать творцеві цього об'єкта та замовникові спільно, замовник може самостійно виступати ліцензіаром, а питання використання такого об'єкту для державних потреб мають вирішуватися договором між творцем та замовником.

Зокрема, такий підхід закладений у Законі України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», яким передбачено, що центральні органи виконавчої влади, Національна академія наук України та галузеві академії наук (замовники створення технології) мають право безоплатно використовувати технологію та/або її складові з метою виконання робіт або постачання для державних потреб продукції, необхідної для виконання державних функцій, що обов'язково передбачається в договорі на створення технології та/або її складових.

Таким чином, запропонований суб'єктом права законодавчої ініціативи механізм не дозволить комплексно врегулювати правові відносини у відповідній сфері.

На думку Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, реалізація положень Законопроекту не матиме впливу на показники бюджету.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України у висновку від 25 березня 2014 року № 16/3-270/3462 висловило низку зауважень до Законопроекту та вважає, що за результатами розгляду в першому читанні Законопроект доцільно повернути на доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень та пропозицій.

Крім цього, Законопроект було надіслано Комітетом для опрацювання до Міністерства юстиції України, яке також висловило до Законопроекту суттєві зауваження.

На підставі викладеного вище, Комітет вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до статті 430 Цивільного кодексу України (щодо унеможливлення зловживання стосовно об'єктів інтелектуальної власності, створених державним коштом), реєстр. № 3462 від 22 жовтня 2013 року, поданий народним депутатом України Фельдманом О.Б., повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити Голову підкомітету з питань цивільного законодавства Полякова В.Л.

Голова Комітету

В.В. Писаренко